

Каломановъ. Този пжтъ успѣхътъ ти е сигуренъ. Азъ чухъ и отъ тѣзи, които те отричаха. Тѣ сж изненадани отъ апела ти. Единъ дори каза: това има силата на J'acuse отъ Зола.

Самокосовъ. Идиоти!

Каломановъ. Не сж идиоти. Тѣ разбиратъ, че предъ апатията на публика и ценители — само така трѣбва да се действува. Чухъ, че и тѣ щѣли да излѣзатъ съ портретитѣ си.

Самокосовъ. Та тѣ затж не сж способни на друго. Подражанието е тѣхното призвание.

Каломановъ. Да, но първенството, въ случая се пада на тебе. Ти ще станешъ центъра, около който ще се групиратъ. Разбрахъ, че тѣ искатъ да се направи нѣщо на кооперативни начала.

Самокосовъ. Разбира се! Сега е време на кооперации. Бедно българско художество, ако процъвтвяването му зависи отъ кооперация!

Каломановъ. Ти си голѣмъ песимистъ, братъ. И азъ бихъ казалъ . . .

Самокосовъ. Каквото да кажешъ е вѣтъръ. Ами иди купи нѣщо за обѣдъ!

Каломановъ. Добре! (излиза).

V

Самокосовъ. И ти си единъ отъ тия, дето сж си побъркали пжтя. Не може една крива да изкара, а художникъ ще ми става!